

Στὸ περιβόλι περπατεῖ,
τὰ χορταράκια, ποῦ πατεῖ,
τὰ ἴχνη της γλυκοφιλοῦν
κ' εὐθὺς ἰδὲ τα πῶς ἀνθοῦν.
Τ' ἀγκάθια σὰν τὴν στοχασθοῦν
ἀνάγκη εἶν' νὰ φοβηθοῦν,
νὰ τὴν ἐγγίξουν δὲν τολμοῦν
μόν' σκύφτουν καὶ τὴν προσκυνοῦν.
Στὰ χόστ' ἀπάνω τὴν θεωρεῖς
ἄνθος πῶς εἶναι τὴν θαρρεῖς
κ' οἱ ἄνεμοι ὅπου φυσοῦν
ὅτ' ἀναπνεῖ καὶ μεθοῦν,

καὶ τ' αἰδονάκια ποῦ λαλοῦν
τὰ χεῖλη της γλυκοφιλοῦν,
τὰ ῥόδα πιά καταφρονοῦν,
ὦχ πῶς φωνάζουν καὶ πονοῦν !
καὶ τὰ τερά παραστρατοῦν,
στοὺς πόδας της νὰ κυλισθοῦν
νὰ τὰ πατήσῃ νὰ φρανθοῦν,
κ' εὐθὺς εὐθὺς νὰ γλυκανθοῦν,
τὰ σύννεφα τὰ μαζωχθοῦν
τὸν Ἥλιο μπέη νὰ λυπηθοῦν,
λαφρὰ λαφρὰ νὰ σκεπασθῇ
νὰ μὴ τὴν διῆ καὶ σκοτισθῇ¹.

Ὁ Φαναριώτης Νικόλ. Μαυροκαρδάτος, συγγραφεὺς χρησιμοποίησας ἀποκλειστικῶς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν, μὲ τὸ στιχοῦργημά του αὐτὸ ἀποδεικνύεται ὡς κάτοχος καὶ τῆς λαϊκῆς ὀχι ἀνάξιος προσοχῆς καὶ ἐμφανίζεται ὡς πρόδρομος τῶν Φαναριωτῶν ποιητῶν, περὶ τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ λόγος περαιτέρω.

Μικρὰ σειρὰ σονέττων. Ἀποτελεῖ βεβαίως αἰσθητὴν, ἂν ὄχι καὶ μεγάλην, ἀντίθεσιν ἢ ἐμφάνισις σονέττων εἰς τὴν νεοελληνικὴν ποίησιν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν. Κατόπιν τῶσων ἀτέχνων καὶ ἀνουσίων στιχοῦργημάτων ἢ σύνθεσις εἰς λαϊκὴν γλῶσσαν σονέττων εἶναι ἀληθῶς κάτι, τὸ ὅποιον προκαλεῖ τὴν δικαίαν ἐκπληξιν. Ἡ λυρική ποίησις δὲν εἶχε καλλιεργηθῆ τόσον, ὥστε νὰ φαίνεται φυσικὴ καὶ ἡ παραγωγὴ ποιημάτων εἰς αὐτό, τὸ τοσοῦτον δύσκολον, στιχοῦργικὸν εἶδος. Μετὰ τὰ Κυπριακὰ πετραρχικὰ σονέττα, τὰ ὁποῖα συνέθεσεν Ἑλληνόγλωσσος Ἰταλὸς ἢ Ἰταλομαθὴς Ἑλληγν, ἔπρεπε νὰ παρέλθουν δύο καὶ πλέον αἰῶνες διὰ νὰ φανοῦν καὶ πάλιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν ποίησιν σονετογράφοι. Ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἔγραψαν τὰ σονέττα τῶν ὑπὸ πλήρη Ἰταλικὴν ἐπίδρασιν. Οἱ ποιηταὶ αὗτοι εἶναι νέοι Ἑλληνες λόγιοι σπουδάζοντες εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀνῆκουν πάντες εἰς τὴν δωδεκαμελῆ Ἀκαδημίαν τῶν «Ἀβλαθῶν» καὶ τὰ σονέττα τῶν ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν προμνησθεῖσαν συλλογὴν πεζογραφημάτων καὶ ποιημάτων «Ἀνθη Εὐλαβείας²». Εἶναι βεβαίως ὀλίγα τὸν

1.—Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Α. Πιπιδιοπούλου —Κεραμέως εἰς Ἀετλίον Ἰστορ. καὶ Ἑθνολ. Ἐταιρίας τόμος Β' σελ. 450—451

2.—Περὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν «Ἀβλαθῶν» καὶ τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν